

இன்றைய பாசிச சமூகமில்லாமல், சீரழிந்த மாற்றுக் கருத்து தளத்தையும் எதிர் கொள்ளமுடியாத நிலையில், வாழ்வின் மீதான மனித நம்பிக்கையை இழந்து சிலர் கருத்துக் கஹ முன்கிள்ளினர். நம்பிக்கையாக மக்களின் வாழ்வு சார்ந்து

கருத்து கஹுவது, பின் அந்த முயற்சிக்கு எதிராகவே கருத்து கஹுவது என்பது, மக்களின் மூதுகில் கருத்துவதாகும்.

உதாரணத்துக்கு அண்மையில் தமிழ்மணம் விவாதத் தளம் ஒன்றில் பதிவாகிய கருத்தில் "பெயரிலி, உங்களையப் புரிந்து கொள்கிறேன். உங்கள் நிலைமையைத் தான் எனக்கும்! புலம்பெயர் படையாளிகள் பலருக்கும் இதே நிலைமையைத் தான். குறிப்பாகப் பார்த்தியன், அம்மா மனோ, துண்டில் பத்திரிகைக் கடலோடிகள், மனிதம் பத்திரிகைக் குழு, போன்றவர்களிடமும் இதே கேள்வியும் விரகதியுமே எஞ்சியுள்ளது. இரயா மட்டுமே தன்னளவில் பலதன் அம்பலப்படுத்துகிறார். அவர் தனிமனிதன். என்ன செய்ய? என்னால் முடிந்தவரை குற்றத்தின் பட்சம் மக்களின் அமைதிக்காகவாவது (ஜனநாயகச் சமூகம்) எழுதுகிறேன். எம்மால் எதுவும் முடியாது! ஆனால் அரசு ஆயுதக் குழுக்களின் அராஜகத்துக்கெதிராகவாவது குரல் கொடுப்போமேவென ஏதோ எழுதுகிறேன். இதுவொன்றும் சரிவராது. பிறகுதெற்கு எழுதி?" என்ற கருத்து பல தளத்தில் இன்று காணப்படுகின்றது.

தனிமனித அதிர்வுகள், எத்தனை நாள்களுக்கு இவ்வளவு என்ற அங்கலாய்ப்புகள். தனிமனிதர்களாக புளங்கிப் போகும் அவலம்; இந்த தரக்கம் கட்ட சொந்தப் பரிசுவா வாழ்வியல் நிலையில் இருந்து, தமது சொந்த நிலையைத் தக்கவைக்கும் ஒரு தரக்கமாக சிந்தனைச் சித்தவாக ஏற்படக்கூடியது. சூதந்திரம் ஜனநாயகத்தின் பெயரில் வாழ்வையே மிகக் கேவலமாக வாழ்வைக் கும் இந்த சமூக அமைப்பில், தமது சொந்த வாழ்வையே இதற்குள் வாழ்கின்ற மனிதர்கள் கட்டிப் பிடித்துப் புலம்புவது கிடையாது. கையால் மலம் அள்ளும் தொழிலாளி, பலக்காரமாக பாலியல் ரீதியாக அன்றாடம் சூரணப்படுத்தும் ஒரு பெண், அன்றாடம் வாழ்வழியின்றி கையேறிப் பிச்சை எடுக்கும் ஒருவன், அடுத்த நேரத்துக்கு உண்பதற்கு வழி தராத மனிதர்கள், தனக்குழந்தைக்கு பால் இன்றி விழிகக்கும் தாய்மனை என்று மனித இனத்தின் சகல அவலத்தைச் சந்திப்பவர்கள் யாரும், இப்படி அவநம்பிக்கையுடன் சமூகத்தை அணுகுவது கிடையாது. ஒவ்வொரு மனிதர்களும்; ஒவ்வொரு கணமும் போராடக்கூடியவர்கள்; இதில் இருந்து மாறுபட்டு, அவநம்பிக்கையுடன் சமூகத்திற்கு எதிராகவாவது ஊக்குவிக்கும் விதங்களை ஊன்றுகின்றோமே, அப்படியானால் நாம் யார்? நாம் எங்கே இருக்கின்றோம்? எமது

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 14 January 2006 14:06 - Last Updated Friday, 18 April 2008 20:00

சிந்தனை தான் என்ன? இப்படி வளிப்படும் மனநிலை, அடிப்படையில் தனிமனித நலனை அடிப்படையாகக் கொண்ட பரிசுவா குணம் சத்தின் பிரதிபலிப்பு. இதில் இருந்து எமது சொந்த நிலையை தக்கவைக்க, அதை நியாயப்படுத்து விடுகின்றோம்.

இப்படிச் சமீகத்தின் முன்னோடிகள் அழகுது புலம்பும் போது, மக்கள் என்னதான் செய்வார்கள்! தாம் அழகுது புலம்புவதற்கு நியாயம் கற்பிக்க, மக்களின் கையாலாகாத தனத்தை பற்றி கருத்துரைப்பது அன்றாடம் நிகழ்கின்றது. மக்களினால் தான் தமக்கு இந்தக் கதி என்று கிறிக்கொள்வது நிகழ்கின்றது. இந்த நிலைக்கு நீங்கள் காரணம் என்பதை, அவர்கள் கண்டு கொள்வது கிடையாது. மக்களின் இன்றைய அவலமான நிலைக்கு, நாங்கள் தான் காரணம் என்பதை உணர்ந்து கொள்வது கிடையாது. இந்த சமீகத்தின் அவல நிலைக்கான குற்றத்தை, எதிர்நிலைக்கு மாற்றுகின்றனர். இதன் மூலம் தமது சொந்த பரிசுவா குணம் சார்ந்த வாழ்க்கைக் கண்ணோட்டத்தை தக்கவைக்கின்றனர்.

இவர்களை நம்பி காலத்தை துக்கி ஒரு அடி எடுத்து வைப்பவர்களுக்கு, பொறிக் கிடங்கை முன்னாள் காட்டுகின்றார்கள். இப்படிச் செய்யும் நீங்கள் யார்? அதை நீங்கள் ஒரு முறை திரும்பி பாருங்கள்! கண்ணாடி முன் நின்று உங்களைப் பாருங்கள். நீங்கள் என்ன செய்ய முன்கின்றீர்கள் என்பதையும் ஒரு கணம் சிந்தித்துப் பாருங்கள். நீங்கள் செய்வதில் திருப்தியில்லை என்றால், என்ன தவறு செய்கின்றீர்கள் என்று பாருங்கள். அதைவிடுத்து சமீகத்தை குற்றம் சாட்டுவது அபத்தம். ஒரு செயல்பற்றிய தனிவான் நோக்கம் இருக்கவேண்டும். அது சமீகத்தில் என்ன விளைவை விளைவிக்கின்றது என்று பார்க்கவேண்டும். குடகுடப்பைக் காரன் போல் அவசரமாக உலகம் மாறிவிட வேண்டும் என்று நம்புவதும், கழுவதும் பரிசுவா குணவியல் பாகும்;. இதுவே கடந்தகால மற்றும் நிகழ்கால இயக்க அரசியலாகும்.

நீங்கள் குறிப்பிட்ட பார்த்திபனை எடுங்கள்;. எல்லாவிதமான நம்பிக்கையையும் இழந்த பார்த்திபன், எதைத் தான் தான் வாழ்வில் அதற்கு பதிலாக சாதித்தார். மற்றொரு நம்பிக்கையைப் பெற்றாரா. இல்லையே. என்ன? என்ன நடந்தது? கடந்த இலக்கிய அரசியல் எல்லாம் எதற்காக இவர்கள் என்று புளூங்கிய பார்த்திபன், அதைக் கைவிட்ட பின் எதைச் சாதித்தார்? அப்போதும் ஒன்றுமில்லை? இங்கு என்ன நடந்ததென அவர் கட்ட அதை தடையது கிடையாது? இன்றைய தமிழ் மக்களின் அவலமான நிலை, இப்படித் தான் உருவானது. குற்றவாளிகள் நாங்கள்! எதிரிகள் அல்ல! மக்களின் எதிரிகள் எப்படி

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 14 January 2006 14:06 - Last Updated Friday, 18 April 2008 20:00

இருப்பார்களோ, அப்படித் தான் அவர்கள் இருக்கின்றார்கள்;. ஆனால் நாங்கள் எப்படி இருக்கக் கூடாதோ, அப்படி மிக மோசமாக இருக்கின்றோம். இதன் மூலம் எதிரிக்கு அன்றாடம் துணை செய்கின்றோம்;. ஒரு பிணாமியைப் போல், எம்மை அறியாமல் எதிரிக்கு கம்பளம் விரிக்கும் வலையைச் செய்கின்றோம்;. மக்களின் எதிரி பல தளத்தில் உள்ளான்;. அது எமக்குள்ளும் கருத்தியல் தளத்தில் ஊடாருவாகின்றது.

மக்களின் விடுதலை என்பது அமையும்தான் சமாதானமும் நிறைந்த உணர்வுடன் மக்களின் எதிரிகள் அனைவரும் வழங்கிவிட்டார்கள். மக்கள் போராடும் ஜனநாயகத்தை எதிரி தங்கத்தட்டில் வைத்து வழங்குவதில்லை. இப்படி நிறைப்பது பார்சுவா மனப்பாங்காகும். இதுவே பார்சுவா உளவியலாகும். நெருக்கடிகள் பலதளத்தில் பலவடிவில் வரும். இதன் எதிர் கொள்ள முடியாது அங்கலாய்ப்பதே, பார்சுவாவின் அற்ப சிந்தனையாகின்றது. இதுவே நிலைமையைவிட்டு புலம்பத் தொடங்குகின்றது. அதன் எதிர்கொள்ள வகற்று பிணாற்றத் தொடங்குகின்றனர். இன்றைய நிலைமைக்கு நாங்கள் தான் காரணம்; என்பதை, ஒவ்வொருவரும் சுயவிமர்சனம் செய்துக்கொண்டேண்டும்;. செய்ய வேண்டிய, செய்யக் கூடிய நீண்டபணி உள்ளது. ஆனால் அதை மட்டும் நாம் செய்வதில்லை. மாறாக நாம் ஒரு கோட்டைக் கீறி வைத்துக் கொண்டு அதற்குள் நின்று ஊளையிடவே முன்கின்றோம்.

இப்படி கருத்தியல் ரீதியாக சிதறத்து சின்னாபின்னமாகிப் போகும் போது என்ன தான் நடக்கின்றது. தன்னுடன் சிலரையும் அழைத்துச் செல்வது நிகழ்கின்றது. தற்கொலை செய்பவன் (ள்) என்ன மனநிலையில் என்ன மாதிரியான முடிவை எடுக்கின்றாரோ, அதே முடிவைத் தான் இவர்களும் எடுக்கின்றனர். இங்கு இதற்கு இடையில் வேறுபாடு கிடையாது.

நீங்கள் கூறிய பார்த்திபன் இலக்கிய உலகில் அவர் இயங்க முடிந்த ஒரு தளத்தில், அவர் உயிருடன் இருந்தாரே ஒழிய நடப்பிணமாகவில்லை. அன்று உயிருள்ள ஒரு மனிதனாக வாழ்ந்தார். பார்த்திபன் இப்படி தன்னையே அழித்து உயிருள்ள சமூகத்தில் இருந்து ஒதுங்கி "தற்கொலை" செய்திருக்காவிட்டால், சமூகத்தில் மிகச் சிறந்த ஒரு எழுத்தாளனாக இருந்திருப்பார்.

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 14 January 2006 14:06 - Last Updated Friday, 18 April 2008 20:00

இன்று இலக்கியம் செய்வோரை விட சமீகத்தின் உயிரோட்டத்தை உணர்வதில் மிகவும் துல்லியமாக புரிந்து செயல்பட முனைந்தவர். அவரின் சமீகத் தோதல் மலம் அதை செய்திருக்கக் கட்டிய சமீகம் இருந்தது. ஆனால் என்ன நடந்தது. சொந்த பார்ச்சுவா மனநிலையில், அனைத்தையும் மீறி தனிமனித எல்லைக்குள் முடங்கி, தனக்குத்தானே "கயிற்றை" மாட்டிக் கொண்டு தொங்குகின்றார். ஒருபுறம் பாசிசம், மறுபுறம் இலக்கிய சீரழிவும் அது விதைத்த கருத்தும் மெதுவாக ஊடாருவி, இந்த பார்ச்சுவா மனநிலைக்கு இசைவாகி சமீகத்தின் போக்குக்கு ஏற்ப "தற்கொலைக்கு" இட்டும் சின்னெற்றது. என்னத்தையெல்லாம், என்னத்தையெழுதி, யாருக்கு இவ்வை பிரயோசனப்படுகின்றது என்ற பார்ச்சுவா கண்ணம்சமே புலம்பத் தொடங்கும் போது, அதிருப்தி நம்பிக்கையினைங்கள் மதுகைப்பிராண்டி பின்னால் இழுத்து வீழ்த்துகின்றது.

சுற்றி இருந்த இலக்கிய வட்டத்தின் சமீகச் சீரழிவு, அவர்கள் தமது சொந்த சீரழிவுக்கு ஏற்ப விதைத்த கோட்பாடுகள், தனிமனித வக்கிரங்கள், அவர்களின் நம்பிய முயற்சிகள் என்று பலவும் இதற்கு துணைபோனது என்பது உண்மையானது. புலிபாசிசம் ஏதையோ ஒரு தளத்தில் செய்ததோ, அதை மறுதளத்தில் இலக்கிய சீரழிவுக் கோஸ்டியும் அதையே செய்தது. இதற்கு பலியாகிக் கொண்டிருப்பவர்கள் தான், தமது சொந்த அவநம்பிக்கையை ஒரு கருத்தாகக் கற்றுமனைகின்றனர். ஒரு தனிமனிதனாக, ஒரு படைப்பாளியாக, ஒரு சமீக விஞ்ஞானியாக இருப்பதைத் துறப்பதே ஒரு சமீகத் துரோகத்தனமாகும்; இன்றும் பார்த்திபனுடன் நரேடியாக உறவை வதைத்திருப்பதால், அவர் மீதான விமர்சனத்தையெவ்வன் மலம், பலரின் இன்றைய நிலையை நான் நரேடியாக விமர்சிக்க முனைகின்றேன்.

ஒரு கலிலியோ இந்த சமீகத்தின் உண்மையைக் காக தனிமனிதனாகப் போராடவில்லையா? ஒரு டார்வின் தனிமனிதனாகப் போராடவில்லையா? இப்படி பலர் போராடவில்லையா? இந்த போராட்டத்தில் மரணிக்கவில்லையா? எவ்வளவு நெருக்கடிகள். தனிமனிதனான அவர்களைச் சுற்றி நடத்திய வன்மம் மிக்கத் தாக்குதல்கள். இப்படி வரலாற்றில் பதிவான பலரை நாம் காண்கின்றோம்; ஆனால் நாம் மட்டும் அப்படி வாழ்மறுக்கின்றோம். ஏன் அப்படி பார்த்திபனால் போராடி வாழ்முடியவில்லை.

எம்மைச் சுற்றியிருக்கும் சமீபத்தில் பாசிசமாக, இலக்கிய சீரழிவாக, பண்பாட்டுச் சிதைவாக, பற்பலவாக இருந்தன, இருக்கின்றன என்பது உண்மை. ஆனால் இதை எதிர்த்துக் குறைந்த பட்சம் தனிமனிதனும் போராடமுடியும். எதை நோக்கிப் போராடுவது? என்ற தெளிவை அடவைதில் இருந்து இது தொடங்குகின்றது. மார்க்ஸ் சாப்பிடவே உணவின்றிச் சொந்தக் குழந்தைகள் மரணித்த போதும் கட்ட, பட்டினியுடன் எதைப் படக்க முன்னைத் தார்? அவரின் முன்னால் இந்தப் பரீட்சுவா வாழ்வியல் முறையே சிறந்த வாழ்வு என்ற ஒன்றை காட்டிய போதும் கட்ட, அவர் சமீபத்தில் உள்ள துன்பங்களைச் சும்னத் தபிப் போராடினாரே ஏன்? மனித சமீபதாயத்தின் விடூதலகைக்காக அவர் போராடினார். உண்மையான நேர்மையான மனிதனின் கடமை இப்படிப் போராடுவது தானே ஒழிய, கோழியைப் போல் ஓடி ஒழிவதல்ல.

நாங்கள் சந்திக்கும் எமது நிலமைகளை விட மோசமான கொடூரமான நிலமைகள் ஊடாகவே, உலகில் பல ஆயிரம் மனிதர்கள் போராடினார்கள். நாங்கள் மட்டும் ஏன், இப்படி எமது பரீட்சுவா மனநிலையை சமீப நிலையாக மாற்ற முன்கின்றோம்.

ஐந்தாம் பருவம் ஐந்தாம் பருவம் ஐந்தாம் பருவம் ஐந்தாம் பருவம் ஐந்தாம் பருவம் ஐந்தாம் பருவம்?

நீங்கள் எப்போதாவது இதைப் பற்றி சிந்தித்ததுண்டா! மக்களின் எதிரியல்லவா பயந்து நடுங்குகின்றான்; துப்பாக்கியும் கையுமாக அலையும் அந்த வறெப்பிடித்த கும்பல் தான், உங்கள் கருத்தகைக் கண்டு நடுங்குகின்றது. உங்கள் கருத்துகள் உண்மையாகும் போது, பொய்யர்கள் இப்படி வறெப்பிடித்து அலையார்கள்; எத்தனை திட்டல்கள், எத்தனை திசணங்கள், எத்தனை மூத்திரகைகள் மூதல் மரணதண்டனை வரை பரிசளிக் கும் இந்த அமைப்பில், நாங்கள் நாங்களாகவே அவனுக்கு பணிந்துவிடுவது ஏன்? ஒரு பிணாமியைப் போல், ஒரு கோழியைப் போல் நாங்கள் சிதைந்து போவது ஏன்? மக்கள் எதிரி எதைச் செய்ய விரும்புகின்றானோ, அதை நாங்களாகவே நிறுத்தித் தற்கொலை செய்துகொள்வது ஏன்? குறைந்தபட்சம் உன் எல்லகைக் கும் மக்களுக்காக போராடு! போராடி மடி. மக்கள் துன்பப்படும் போது, அதைக் கண்டுகொள்ளாது மலசலகட்டத்தை நிரப்பும் வாழ்வை வாழ்ந்து என்ன தான்

கிழிக் கின்றாய்? நாயைவிட கவேலமான இழிந்த வாழ்க்கை!

இன்று ஒரு கருத்தைச் சொல்லும் போது, அதைக் கண்டு கொதித்து பதிலளிக் கும் எதிரிகள் உண்மையில் யாரைக் கண்டு பயப்படுகின்றனர். கருத்தைச் சொல்பவனைக் கண்டு அல்ல, மக்களாகக் கண்டு தான் பயப்படுகின்றார்கள். மக்கள் திரிந்த உண்மைகளை ஒரு அரசியலாக புரிவதை தடுப்பதற்காக கருத்துச் சொல்பவனை அழிக்கின்றனர். அமெரிக்கா ஜனாதிபதி புஸ் முதல், புலி பிரபாகரன் வரை இதுதான் இவர்களின் நிலை. மக்களாகக் காக போராடவன்னை அழிப்பது, மக்களுக்கு உண்மை திரியக் கட்டாது என்பதற்காகவே. எதிர்கட்சியில் உள்ளவனை அழிப்பது, தனிப்பட்ட சொந்த அதிகாரத்துக்காகவே. நாங்கள் எம்மை நிறுத்திக் கொள்வது எதற்காக!

இங்கு தான் உனது போராட்டத்தின் சரியான தன்மை உறுதி செய்யப்படுகின்றது. நாம் மக்களாகக் காக, அவர்களின் சொந்த விடூதலைக் காக சொல்ல வருவதை தடுத்து நிறுத்த முனையும் போது, நாம் செய்ய வேண்டியது என்ன என்பதை எதிரி தெளிவாகக் குகின்றான். நாம் முன்னே கால்களை தூக்கி வதைத்துள்ளோம் என்ற அரசியல் உண்மையை புரிந்து கொண்டு, செயல்பாட்டை மலேமும் ஆழமாகக் வேண்டும்.

நாங்கள் ஒரு விடையைத் தை மிகத் தெளிவாக புரிந்து கொண்டயோக வேண்டும். மக்கள் தங்கள் சொந்த எதிரிகளை, தமது சொந்த வாழ்க்கை அனுபவத்தின் ஊடாக தெளிவாக புரிந்துள்ளனர் என்பதை நாம் கண்டு கொள்வதில்லை. இது மிக முக்கிய தவறுக்கு எம்மை இட்டுச் செல்லுகின்றது. மக்கள் ஓவ்வொருவரும் யாரைக் கண்டு பீதியடைகின்றனர். யாரைக் கண்டு கதகைக் அஞ்சி நடுங்குகின்றனர். அதன் விளைவு எப்பிப்பட்டது என்பதை சொந்த வாழ்வில் புரிந்து செயலாற்றுகின்றனர். நாம் புரிந்து கொள்ளவேண்டியது ஓவ்வொரு மக்களும், யாரையெல்லாம் கண்டு அஞ்சுகின்றனர் என்பதையே. அவர்கள் தான் மக்களின் எதிரி. மக்கள் பீதியினால் மனதுக்குள் புளங்குகின்றனர். மக்களுக்குத் திரியும் எதிரியின் ஓவ்வொரு கால்களையும்; இதைப் பற்றி மக்களுக்கு நாங்கள் புதிதாக ஒன்றும் சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை. மக்களுக்கு எதிரிகள் பற்றி புரியவகைக் வேண்டிய அவசியம் கிடையாது.

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 14 January 2006 14:06 - Last Updated Friday, 18 April 2008 20:00

அப்படியாயின் பிரச்சனை எங்கே உள்ளது. இங்கு மக்கள் அங்கும் இங்குமாக நம்பிக்கையுடன் வாக்களிக்கும் மனநிலையில் ஊசலாட்கின்றனர். தப்பிச் செல்ல வழி தடேுகின்றனர். இதற்கான பாதை தெரியாது தனிமைபட்டு நிற்கின்றனர். செய்ய வணேபிய பணி என்ன? மக்களின் வாழ்வுடன் சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளை தொகுத்துக் காட்டுவதன் மூலம், மக்களை வழிகாட்டும் வகையில் அவர்களின் சொந்த அரசியல் அதிகாரத்துக்கான போராட்டத்தை நடத்தும் வகையில் உதவுவது. அதாவது அவர்களின் ஒரு அங்கமாக நாம் மாறுவததை தான் செய்ய வணேபியுள்ளது. இது தான் எமது வரலாற்றுப் பணி.

மக்களை நாம் புரிந்து கொண்டு, நசீகக் கற்றுக் கொள்ளவணேடும்;. அவர்களின் உணர்ச்சிகளை, சிந்தனைகளை, விருப்பத்தை உயர்த்தி, அவர்களை ஒன்றுபடுத்துத்ும் வகையில் நாம் நிகழ்ச்சியின் சாரத்தைப் பிழிந்து கொடுக்க வணேடும்;. அந்த மக்களின் தவேை நோக்கம் ஒன்றாக இருக்கும் போது, நாம் அதற்கு வளியில் நின்று மற்றொன்றை பற்றி வம்பளக்க முடியாது. எமக்கு, மக்கள் முன்னால் வழிகாட்டி நிற்கின்றனர். மக்களை பின்பற்றி முன்னேறிச் செல்லவணேடும்;. இன்று சொந்த தவேைக்காக தசீயத்தை பயன்படுத்துவதை, மக்களை பயன்படுத்துவதையும் கண்டிப்பாக இனம் கண்டு, அதை மக்கள் முன் போட்டுடக்க வணேடும்.

மக்கள் அடையத் துன்பமோ, எங்களை விட அதிகமானது. சொந்த இரத்தத்தைக் கொட்டி, சொந்த உயிரைக் கொட்டி, சொந்த தொப்புள் கொடியை பலியிட்டு, சொந்த உழைப்பை இழந்து அவர்கள் பெற்று இருப்பது ஒரு அடிமை விலங்கதை தான். அவர்கள் கண்ணீர் துளிகள் வளிவரமுடியாத அளவுக்கு வற்றிவிட்டது. அந்த மக்களை நாயிலும் கீழாக மிதிக்கும் ஒரு பாசிசம், எம் மண்ணில் கொலுவீற்றுள்ளது. பரீனவாதம் ஒருபுறம், மறுபுறம் புலிப் பாசிட்குள். மறுபக்கம் மக்களின் மீட்பாளர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு மதப் பங்கள் தொடக்கம், கைக்கலிகள், தன்னார்வக் குழுக்கள் இறுதியாக ஏகாதிபத்தியம் வரை மக்களின் மூதுகில் ஏறிச் சவாரி செய்கின்றனர். நாங்கள் வாய்மீபி மௌனவிரதம் இருக்கின்றோம். இதில் சிலவற்றை மட்டும் பசீயவே வம்பளக்கின்றோம்.

---

8 / 8